

temporada alta

FESTIVAL DE TARDOR DE CATALUNYA · GIRONA / SALT

TEMPORADA ALTA 2009 – FESTIVAL DE TARDOR DE CATALUNYA GIRONA/SALT
De l'1 d'octubre al 11 de desembre

ESTRENA A L'ESTAT ESPANYOL

HOT MIKADO

The Watermill Theatre

Direcció: Craig Revel Horwood

TEATRE DE SALT

Divendres, 20 de novembre

Dissabte, 21 de novembre

Diumenge, 22 de novembre

DOSSIER DE PREMSA

INTRODUCCIÓ

La famosa opereta còmica amb llibret de **W. S. Gilbert** i música d'**Arthur Sullivan**, ***The Mikado***, estrenada a Londres a finals del XIX i ambientada en un petit poble

del Japó que es veu dominat per les restrictives lleis de l'emperador, arriba al festival en una producció del **Watermill Theatre** que trasllada la trama dels anys 40. El mariner Ko Ko, l'atractiva Yum Yum, el seu admirador Nanki Pooh i la vella dama Katisha, com els altres habitants del poble, tenen prohibit flirtejar sota pena de mort per decapitació. Aquest intrincat argument vodevilesc ara s'acosta a l'estètica del Cotton Club, tot combinant la partitura original amb swing, gospel, soul, blues, i fins i tot, un toc de hard-rock. Un muntatge energètic, picant i còmplice amb el públic en la mateixa

línia estètica de les produccions dels Propeller que han visitat el festival els darrers anys.

1. FITXA ARTÍSTICA

Hot Mikado

The Watermill Theatre

Basat en *The Mikado*, de W. S. Gilbert i Arthur Sullivan

Adaptació del llibret i les lletres: **David H. Bell**

Adaptació de la música i arranjaments: **Rob Bowman (espectacle adaptat amb l'acord de Josef Weinberger i Limited en nom dels autors)**

Direcció: **Craig Revel Horwood**

Supervisió musical i arranjaments: **Sarah Travis**

Director musical de l'espectacle: **Sara Travis**

Intèrprets: **Alastair Brookshaw** (Blo-Hy), **Robyn Colyer** (Tip-Tap), **Neil Ditt** (Dit-Sum), **Lee Drage** (Len-Goo Man), **Georgina Field** (Peep Bo), **Jeffrey Harmer** (Ko Ko), **Julian Littman** (Pooh Bah), **Karen Mann** (Katisha), **Melanie Marshall** (Mikado), **Abiona Omouna** (Yum-Yum), **Kit Orton** (Pish-Tush), **Cassie Pearson** (Pitti-Sing), **Dominic Tighe** (Nanki-Poo), **Sarah Travis** (Ting Tong)

Espai escènic i vestuari: **Diego Pitarch**

Il·luminació: **Richard G. Jones**

So: **Chris Full**

Producció:

LLOC: TEATRE DE SALT

FUNCIONS: Divendres, 20 de novembre, 21 hores; dissabte, 17 i 21 hores, i diumenge, 22 de novembre

PREU: 30 €

DURADA: 2 hores (més descans)

Espectacle en anglès amb subtítols en català

2. PRESENTACIÓ DE L'ESPECTACLE

Si us agraden els musicals dinàmics, divertits i plens de cançons memorables, correu a comprar les entrades d'aquesta reeixida producció de **Hot mikado**. L'espectacle electrizant de Craig Revel Horwood, un dels membres del jurat del programa *Strictly come dancing* (la versió anglesa de *Mira quien baila*), i Sarah Travis, arranjadora musical guanyadora del Premi Tony, va engrescar el públic i va rebre caloroses ovacions cada nit durant la seva estada al **Watermill Theatre**, on va romandre en cartellera durant el tercer quadrimestre del 2006. L'encomanadissa música original de **Gilbert & Sullivan** adquireix un sentiment contemporani amb refrescants cançons de *swing* i *jive* combinades amb un toc de gospel i rhythm and blues. Probablement és el musical més enèrgic i estimulant que pot veure's aquest any arreu del món.

Imagineu un petit poblet del Japó on flirtejar pot arribar a ser castigat amb la pena de mort. Evidentment, els veïns troben que aquesta llei és força... empenyadora. Nomenen botxí de l'Emperador a Ko Ko, un humil sastre, sabent que ell mateix havia estat ja condemnat per flirtejar i que era poc probable que tingués intenció de condemnar a ningú més. Afegiu-hi l'atractiva Yum Yum, el seu fervent admirador Nanki-Poo, fill errant del Mikado, i el caníbal Katisha, i tindreu una de les òperes còmiques més famoses de **Gilbert i Sullivan** amb tota la seva meravellosa absurditat.

Entre els anteriors espectacles de Craig Revel Horwood i Sarah Travis al **Watermill**, tots ells grans èxits de taquilla, destaquen *Martin Guerre* i *Sunset Boulevard*. Aquest últim es va traslladar a West End a finals de 2008.

3. BREU ULLADA A LA HISTÒRIA DE *HOT MIKADO*

La història de *Hot Mikado* es remunta a 1885, quan **Gilbert** i **Sullivan** van produir el que acabaria essent segurament l'opereta més famosa del món, *The Mikado*, que va fer-se popular gràcies a l'interès de l'època pel Japó i orient, i posteriorment va arrasar a Londres.

Cinquanta anys més tard, *The Mikado* s'havia convertit en un espectacle venerable i molt popular a les dues bandes de l'Atlàntic, amb centenars de muntatges representats davant milers de fervents admiradors de **Gilbert** i **Sullivan** pràcticament cada any.

La informació sobre aquella època passada és de vegades una mica confusa i difícil de definir, però, segons una de les versions, l'any 1934 un d'aquests muntatges en algun indret de l'Oest americà era el dirigit pel productor teatral Mike Todd. Quan aquest va adonar-se que el negoci generava pèrdues i que hauria de plegar veles, va rescatar el que va poder de l'escenari i el vestuari, va llogar un grup de ballarines, va animar una mica l'espectacle i va oferir-lo a unes quantes sales de varietats amb el nom de *The Hot Mikado*.

Els Mikados animats

Quatre anys després, les conseqüències de la Gran Depressió començaven a aportar beneficis al món de l'art i del teatre. El president Franklin D. Roosevelt havia creat un gran nombre d'organismes públics la finalitat dels quals era oferir oportunitats a tot un poble sense feina. Un d'aquests organismes era el Projecte de Teatre Federal WPA, que va generar llocs de treball poc remunerats per ajudar a superar els temps difícils i compensar les escasses oportunitats de feina que oferia el sector privat. Com que el seu objectiu no era obtenir beneficis financers o econòmics, el Projecte de Teatre Federal va permetre al teatre americà gaudir d'un període sorprenentment ric en varietat i innovació, amb grans personalitats del moment o futures estrelles com Orson Welles, Harold Clurman, Clifford Odets, Marc Blitzstein, Elmer Rice, Robert Sherwood, William Saroyan i S. N. Behrman, personatges que van contribuir tots a la causa.

L'any 1938, la branca de Chicago de l'FTP va produir una versió de *The Mikado* amb un elenc format íntegrament per actors de color, a la qual van anomenar *The Swing Mikado*. Malgrat que essencialment es tractava del mateix clàssic de **Gilbert** i

Sullivan, contenia un cert nombre de cançons que s'havien 'animat' o reversionat amb l'idioma popular i alegre de l'època.

L'espectacle va ser un gran èxit i de seguida es va programar un trasllat a Broadway. Conscient que havia estat el primer a representar una versió més animada de *The Mikado*, Mike Todd es va oferir per a produir el muntatge de Broadway, però la seva oferta va ser refusada perquè l'FTP havia decidit administrar l'espectacle pel seu compte propi.

Els Mikados rivals

Descontent amb aquest rebuig, Todd va decidir muntar la seva pròpia nova versió més animada de *The Mikado*, també amb un elenc format íntegrament per actors de color, amb el qual va anar més enllà en l'atreviment, actualitzant la música i el to d'una manera més innovadora i més radical, i amb l'atractiu afegit del famós ballarí de claqué i actor Bill 'Bojangles' Robinson en el paper principal. Titulat de nou *The Hot Mikado*, l'espectacle seguia ambientat al Japó i encara contenia la sàtira britànica de **Gilbert**. A més a més, s'hi van afegir un gran nombre de bromes sobre la situació política a la Nova York de l'època de la Depressió de 1939.

The Swing Mikado va estrenar-se al New Yorker Theatre de Broadway l'1 de març de 1939 (amb la presència d'Eleanor Roosevelt i l'Alcalde La Guardia), i va representar-se en 86 ocasions. Per no quedar-se enrere, el *The Hot Mikado* de Todd va estrenar-se a l'altra banda de carrer, al Broadhurst Theatre, el 23 de març del mateix any, i se'n van representar 85 espectacles. Tot i que la majoria d'opinions creien que els dos espectacles eren prou diferents com per poder coexistir l'un al costat de l'altre, sembla clar que la seva rivalitat i proximitat simultània va ser perjudicial per als beneficis de tots dos i cap d'ells va arribar a ser un èxit de Broadway tant massiu com hagués pogut arribar a ser.

Malgrat les extravagants representacions de Nat Karson, que originalment incloïen una cascada de sabó d'uns dotze metres i un volcà en erupció, el muntatge de 1939 de *The Hot Mikado* segueix essent recordat per les seves orquestracions revitalitzades que van capitalitzar-se en els sons populars del primer jazz i swing de l'època. I finalment, Todd va ser qui va riure últim en signar un contracte per representar *The Hot Mikado* a la Fira Mundial de Nova York l'any 1939, on l'elenc de més o menys 150 actors sortia a escena quatre vegades al dia. L'espectacle va representar-se durant dos anys més, superant les 200 funcions (una bona xifra per l'època).

El *Hot Mikado* modern

L'any 1985 David Bell, Director Artístic de l'històric Ford's Theatre de Washington DC, va decidir presentar una versió renovada de *The Hot Mikado*. Tot i així, ben aviat va descobrir que quedava molt poca cosa, si és que en quedava alguna, del material de la producció original, i va haver de reescriure l'espectacle des de zero, la qual cosa va fer amb l'ajuda del compositor Rob Bowman. Igual que a la versió de Todd, la seva producció, ambientada en la dècada dels quaranta, va mantenir-se fidel al material original, utilitzant els textos i la música de **Gilbert** i **Sullivan** però actualitzant-ne l'estil musical per homenatjar les llegendes del jazz de principis dels quaranta com Duke Ellington, Cab Calloway i el Cotton Club.

El *Hot Mikado* de Bell i Bowman va estrenar-se al Ford's durant la primavera de 1986, on va ser un gran èxit i se'n van prolongar les representacions. L'any 1990 va reestrenar-se a al Marriott Theatre de Chicago, de nou amb un èxit enorme. El Ford's Theatre va tornar a estrenar la producció l'any 1994, i el 1995 va creuar l'Atlàntic per establir-se-se al West End de Londres de la mà del productor Ronnie Lee, que ja s'havia creat un historial per haver traslladat diversos musicals americans a West End (com per exemple *Annie get your gun* i *South Pacific*). Després d'estrenar-se al Bromley's Churchill Theatre el 26 d'abril, l'espectacle va representar-se al Queen's Theatre de Londres i va ser nominat a un Premi Olivier al Millor Musical.

Des d'aleshores diverses companyies de teatre tant europees com nord-americanes han representat l'espectacle en repetides ocasions.

Nick Hobbes C © John Good

4. LLISTA DE CANÇONS

Overture

We are Gentlemen of Japan

A Wand'ring Minstrel

And the Drums Will Crash

Behold the Lord High Executioner

I've Got a Little List

Three Little Maids

This Is What I'll Never Do

I Am So Proud

Let the Throng Our Joy Advance

Katisha's Entrance

For He's Gonna Marry Yum-Yum

The Hour of Gladness

Finale Act One

-

Braid the Raven Hair

The Sun and I

Swing a Merry Madrigal

Here's a Howdy-Do

The Mikado Song

Alone and Yet Alive

Tit-Willow

Beauty in the Bellow

Finale

4. CURRÍCULUMS

Craig Revel Horwood (director i coreògraf)

Entre les principals obres de Craig Revel Horwood hi trobem *Crazy for you*, a Sud-Àfrica; *Fairy tales*, al Drill Hall, i *Jack in review*, al London Palladium. Va ser director adjunt/coreògraf a *West Side Story* (gira britànica, Prince Edward Theatre i Prince of Wales Theatre; director resident a *Miss Saigon*, al Theatre Royal de Drury Lane, i va assistir a Bob Avian en la coreografia de *Martin Guerre* al Prince Edward Theatre (guanyadora del Premi Olivier). Més recentment, en Craig ha dirigit per al Watermill l'obra *Spend, spend, spend*.

Entre les coreografies més destacades d'en Craig a West End hi trobem *The ballet boys*, al Royal Festival Hall i al Sadler's Wells; *Hey Mr Producer!*, al Lyceum Theatre; *Spend spend spend*, al Theatre Royal de Plymouth, Piccadilly Theatre i la gira nacional britànica, per la qual va ser nominat al Premi Olivier en la categoria de Millor Coreografia i va guanyar el Premi Evening Standard al Millor Musical. També ha portat als escenaris *Hard times. The musical*, al Windsor i al Haymarket; *My one and only*, al Piccadilly Theatre, per la qual va ser nominat al Premi Olivier en la categoria de Millor Coreografia; *Calamity Jane*, que va portar de gira per Gran Bretanya i al Shaftsbury Theatre; *Tommy Cooper- Jus like that!*, al Garrick Theatre.

De la resta de coreografies, cal destacar *Pal Joey*, *Arcadia*, *On the razzle* i *My one and only*, totes al Festival de Teatre de Chichester; *Eating raoul*, al Bridewell Theatre; *Guys and dolls*, al Crucible Theatre de Sheffield; *Fred Astaire tribute*, al London Palladium; *Paradise Moscow*, a l'Opera North; *Carmen*, al Holland Park; *Anything goes*, al Grange Park Opera; *When Harry met Barry*, un nou musical per a Hampstead Theatre, i *Bonheur*, al mundialment famós Lido de Paris, actualment als Camps Elisis.

En Craig ha dirigit *In whatever time we have* al Linbury Theatre, al Royal Opera House i al Covent Garden, i la *Cerimònia d'Obertura dels Jocs de la Commonwealth*, a Manchester. També va dirigir i coreografiar *La llegenda del rei Lleó*, actualment a Disneyland París, i *Once upon a time... The life of Hans Christian Andersen*, per a Endemol/Initial TV, un concert retransmès per televisió a tot el món des de Copenhaguen, que va comptar amb la participació de Tina Turner i Olivia Newton-John.

Per al **Watermill**, en Craig ja havia dirigit anteriorment *Hot mikado*, muntatge que el durà de gira per tot el món, i també *Martin Guerre* i *Sunset Boulevard*. Aquest últim va traslladar-se al Comedy Theatre de West End.

En Craig és una cara coneguda a Gran Bretanya, ja que va ser un dels membres del jurat del programa de la BBC *Strictly come dancing*, presentat per Bruce Forsyth. Entre les coreografies més recents realitzades per a televisió destaquen *How do you solve a problem like Maria* i *The two of us*, per a la BBC1. Ha escrit un llibre titulat *Teach yourself ballroom dancing*, a banda de la seva autobiografia *All balls and glitter*, que va publicar-se el 2008.

Sarah Travis (supervisora musical i arranjaments)

Com a arranjadora i directora musical al prestigiós **Watermill Theatre** de Newbury, entre els seus espectacles més destacats hi trobem: *Sunset Boulevard*, que va traslladar-se i encara es representa al Comedy Theatre; *Martin Guerre* i *Hot Mikado*, ambdós nominats als Premis Regionals de Teatre com a Millor Musical; *Honk!*, *Sweeney Todd*, (Premis Tony i Drama Desk a la Millor Orquestració); *Mack and Mabel*, que va traslladar-se al Criterion Theatre de West End; *Fiddler on the Roof* i *Gondoliers*, (ambdós guanyadors del Premi TMA a la categoria de Millor Musical); *Pinafore swing*, *Ten cents a dance*, *Piaf* i *Carmen*.

Alguns dels seus muntatges com a arranjadora/directora musical són: *Privates on parade*, al Playhouse de West Yorkshire; *Dick Whittington*, al Barbican; *Dottie Lottie*, al Jermyn Street amb Issy Van Randwyck; *Crazy for you* i *Me and my girl*, a Aberystwyth; *Annie*, al Lyric Theatre de Belfast; *Pal Joey*, a York, i *Christmas Carol*, al Repertory Theatre de Birmingham. Ha treballat amb Julian Clary, Lily Savage, Dillie Keane, Alvin Stardust, Barb Jungr i The Drop Dead Divas.

Com a compositora, alguns dels seus principals espectacles són: *Dick Whittington*, al Barbican; *Peter Pan*, a l'Oxford Playhouse; *A star danced* i *Old world*, al **Watermill Theatre**; *The last fattybottypuss in the world*, al Regents Park Open Air; *Tales my lover told me*, al Kings Head d'Islington (Londres); *A womb with A view* a Radio 4, i set pantomimes per al Chipping Norton Theatre. Com a membre de l'MMD, també ha escrit cançons per a *The challenge*, al Shaw Theatre; *Late and lyrical*, al Jermyn Street, i *Best of british* al Bridewell.

Diego Pitarch (dissenyador)

En Diego Pitarch va formar-se a l'Escola Superior d'Arts Gràfiques de París, on es va llicenciar en disseny d'interiors amb matrícula d'honor. L'any 1999 es va traslladar a Londres per estudiar a l'Slade School of Art, on va cursar un Màster en Disseny per a

tatre. L'any 2001 va ser nominat al Premi Linbury, del qual va ser finalista amb el seu disseny de *Katya Kabanova* per a l'Òpera Nacional de Gal·les.

Fins ara, ha realitzat els següents treballs: *The tale of the beauty and the tail of the beast*, per al Castle Theatre de Wellingborough; *The sleeping beauty*, per al Royal Theatre de Margate; *Bones*, per a la Calypso Theatre Company de Dublin; *This piece of earth*, per a Ransom Productions de Belfast; *Martin Guerre*, *Donkey hoo-ha*, *The snow queen*, *Hot Mikado*, *Twenty thousand leagues under the sea*, *The Odyssey*, *The Shed* i *The Gilded Lilies*, per al Watermill; *Jungle Book*, *A Midsummer night's dream*, *Madame Bovary*, *The sleeping beauty*, *A long time ago* i *Return to the forbidden Planet*, per al Royal Theatre de Northampton; *Rhinoceros*, *The waiting room* i *Todd!*, per al Kabosh Theatre de Belfast; *Outlying Islands* per a l'Island Theatre de Limerick; *The jericho stone*, per a l'Absolute Theatre; *Kingston Jamaica* i *The prince and the pauper* per a LCB, coreografiada per Irek Mukhamedov, i *Can't pay? won't pay! Henceforward* i *Arsenic and old lace*, per al Playhouse de Derby.

Rob Bowman (adaptació musical i arranjaments)

En Rob és actualment el supervisor musical de les companyies internacionals de *Chicago*, i també el director/conductor d'Elaine Stritch, per a la qual va treballar en l'espectacle de solista *Elaine stritch at liberty*, que originalment va representar-se al Shakespeare Festival de Nova York amb la corresponent posterior gira per Broadway i West End. També va ser el director/conductor musical del muntatge a Broadway de *Chicago* (durant set anys) i de la gira nord-americana de *Kiss of the spider woman*, amb Chita Rivera. Va fer els arranjaments per a l'adaptació de David H Bell de *Cançó de Nadal*, que es representa cada any a nombrosos teatres d'Estats Units. En Rob va ser el director/conductor musical i arranjador del muntatge a Broadway de *A change in the heir* i el director musical/pianista del gran èxit off-Broadway *Forever Paid*, que va estar en cartellera durant anys i que també va presentar-se a Tòquio. Ha fet de director musical de més de 50 produccions, entre les quals destaquen: *The boys from Syracuse*, *Falsettoland*, *Chess*, *And the world goes 'round*, *The entertainer*, i l'estrena mundial a Amèrica de *Matador*. També ha fet d'assistent o arranjador de Sammy Cahn, Carol Channing, Barbara Cook, Patti Lupone, Michael Feinstein, Jermaine Jackson i les desaparegudes Mary Martin i Helen Hayes. Actualment treballa en el seu tercer espectacle de club amb Elaine Stritch i en el programa de ràdio all-Sondheim.

David H. Bell (adaptació de llibret i textos)

En David ha estat director resident del Marriot Theatre de Chicago, director artístic adjunt de l'Alliance Theatre i director artístic del Teatre Ford a Washington DC. *Hot Mikado*, *Don't stop the carnival* (de Jimmy Buffet i Herman Wouk), *13 days to Broadway* (de Cy Coleman i Russell Baker), *Peggy Sue got married* (escrita per Bob Gaudio), *Windy city* (Dick Vosburg i Tony Macauley), *Arthur – el musical* (dels creadors de *Friends*), *Stud's tekels – the good war* (co-creada amb Craig Carnelia), *Matador*, *Elmer Gantry*, *The hunchback of Notre Dame*, el gran èxit de Las Vegas *Men are from mars, Women are from Venus*, *Theatre of dreams – Matt Busby i Manchester United* (escrita per Henry Marsh) i *A change in the heir*, a Broadway, són només una petita mostra del gran nombre d'estrenes americanes i mundials dirigides/coreografiades per en David.

Durant els més de trenta anys de carrera, ha treballat a Broadway, Off-Broadway, al Carnegie Hall, al Kennedy Center, en gires nacionals i internacionals i a West End. La seva feina a Chicago li va suposar 35 nominacions als Premis Joseph Jefferson (de les quals en va guanyar 10). A Los Angeles ha obtingut el Premi Dramalogue i el Premi Ovation; a Washington DC el Premi Helen Hayes; a West End una nominació als Olivier; a Florida, quatre nominacions als Premis Carbonall, el Premi Nebraska a l'Excel·lència Teatral i dues nominacions als Premis National Endowment.

En David col·labora des de fa temps amb el Shakespeare Theatre de Chicago, on ha dirigit diversos muntatges de *La feréstega domada*, *Al vostre gust*, *Macbeth*, *La Comèdia dels Errors*, *Molt soroll per a no res* i *Els tres mosqueters* (escrit per George Stiles). Actualment en David viu a Chicago, on exerceix de professor de teatre musical a la Universitat de Northwestern. També és director artístic associat de l'American Music Theatre Project.

Richard G Jones (tècnic d'il·luminació)

Entre els principals muntatges d'il·luminació que en Richard ha realitzat anteriorment per al **Watermill** hi trobem, entre d'altres: *Matilda and Duffy's stupendous space adventure*, *Sunset Boulevard*, *Martin Guerre*, *Hot Mikado*, *Mack and Mabel*, *Sweeney Todd*, *Carmen*, *Pinafore swing*, *Fiddler on the roof*, *La ventafocs*, *Irma la douce*, *Cabaret* i *The gondoliers*. En Richard va dissenyar la il·luminació de *Sweeney Todd* a l'Eugene O'Neill Theater de Nova York, per la qual va obtenir un Premi Drama Desk a la Millor Il·luminació. Entre altres produccions guanyadores de premis al **Watermill** destaquen els muntatges a West End i la gira nacional britànica de *Sweeney Todd*; els muntatges a West End i al **Watermill** de *The gondoliers* (guanyat del Premi TMA al millor musical

l'any 2001); el muntatge al Watermill de *Fiddler on the roof* (guanyador del Premi TMA al millor musical l'any 2002). En Richard també va ser nominat a un Premi TMA l'any 2008 a la millor il·luminació per *The Railway children*, per al Theatre Royal de York al National Railway Museum.

Recentment ha realitzat entre altres els següents treballs d'il·luminació: *Sponge Bob square Pants the Sponge That Could Fly!* per a la gira nacional britànica de 2009; *Horrid Henry - Live and Horrid!* a West End i gira nacional britànica de 2009; *The Homecoming* per al Theatre Royal de York; *Ich War Noch Niemals in New York* a l'Operettanhaus d'Hamburg, Alemanya; *Kiss Me, Kate* per a la Guildford School of Acting; *Whiter Than Snow* per a la Graeae Theatre Company.

Actualment en Richard treballa en els muntatges d'il·luminació següents: *Oliver Twist* per a l'Octagon Theatre de Bolton; *Up the Duff* i *Humpty Dumpty the Panto* per al Theatre Royal de York; i la Celebració de Nadal 2009 amb l'Exèrcit de Salvació, al Royal Albert Hall.

Chris Full (enginyer de so)

Chris Full va començar la seva carrera l'any 1984 al Sherman Theatre de Cardiff, on va treballar unes quantes temporades com a enginyer de so en les produccions de repertori del teatre. Posteriorment va mudar-se a Londres per a treballar amb Entec, època durant la qual va treballar una temporada al prestigiós Marquee Club.

En Chris va incorporar-se a Autograph Sound Recording, on va adquirir experiència amb musicals de West End com *City of angels*, *Five guys named Moe*, *Les misérables*, *The rink*, *Follies*, *Cats*, *Chess* i diverses temporades amb la Companyia de Teatre Kenneth Branagh's Renaissance. Més tard en Chris va treballar en els muntatges de *Les misérables* a Dinamarca, Suècia, la República Txeca, França i Alemanya; *Candide* a Copenhaguen, i els muntatges a West End de *Mamma Mia!*, *We will rock you*, *Return to the Forbidden planet*, *She loves me*, *Fame*, *Fosse* i *Voyeurz*. Ha recorregut el món sencer de gira amb muntatges com *Cats*, *Copacabana*, *Song and dance*, *Evita*, *Grease*, *Les misérables*, *Mamma Mia!*, *Oliver!*, *Fosse* i *Soul Train*.

Entre els principals treballs d'en Chris a West End destaquen: *Grease*, *We will rock you*, *Mamma Mia!*, *Ragtime*, *The gondoliers*, *Nixon's Nixon* i *Joseph and the amazing Technicolor dreamcoat*; *Grand Hotel* al Donmar Warehouse; *Sweeney Todd* i el muntatge d'*Into the woods* a la Royal Opera House. Va ser nominat a diversos premis per la seva feina a *Ragtime* i *Guys and dolls*.

En Chris ha passat moltes temporades treballant en alguns dels teatres de repertori més prestigiosos de Gran Bretanya, entre els quals el **Watermill**, i al llarg de la seva dilatada carrera professional ha tingut el plaer de treballar amb un gran nombre de directors, tant novells com de reconegut prestigi.

En Chris ha treballat en tot tipus de muntatges, des de gran òpera fins a actes corporatius o els concerts de la fundació Prince's Trust. Entre els principals espectacles en directe en què ha participat, destaquen: *Live from the London Palladium*, els Premis BAFTA, diverses edicions de les gales Royal Variety Performance, espectacles amb Michael Barrymore, Brian Conley, Quatermass i *Les noces de Figaro* per a la BBC4, que va obtenir un premi al millor muntatge sonor.

Més recentment, en Chris ha treballat a *Evita* (gira britànica), *Mamma mia!*, al Moscow d'Essen; *Guys and dolls*, a Austràlia; *Eric's*, a Skelling (òpera), *Only the brave* i *Walking With Dinosaurs*.

Robert Cousins (director musical de la gira)

En Robert va estudiar música a la Universitat de Huddersfield, on va especialitzar-se en viola, piano i composició. Després de llicenciar-se va realitzar un curs de postgrau a la Universitat de Middlesex.

El seu currículum inclou, entre d'altres, les següents produccions: *Mack and Mabel*, director musical: West End, gira britànica i **Watermill Theatre**; *Calamity Jane*, director musical: West End i gira britànica; *Joseph and the amazing technicolor dreamcoat*, director musical: gira britànica; *By Jeeves*, director musical: gira britànica; *Dames at sea*, director Musical: Devonshire Park Theatre i gira; *Nunsense*, director musical: Devonshire Park Theatre i Theatre Royal de Windsor; *Barnum and stepping out*, director musical: Eastbourne; *Gotta sing gotta dance*, supervisió musical: gira britànica; *Hot Mikado*, director musical adjunt: **The Watermill**; *High society*, *Singin' in the rain* i *Me and my girl*, director musical adjunt: gires britàniques.

Juntament amb Chris Jordan, en Robert va concebre i dissenyar el muntatge de gran èxit *Gotta sing gotta dance*. L'espectacle encara està de gira (per a més informació visiteu www.gottasinggottadance.com). Altres feines realitzades: supervisió musical per a Jordan Productions, Eastbourne Theatres i Evolution; docència i treballs de Direcció Musical a la Mountview Academy of Theatre Arts; diversos treballs com a arranjador, entre els quals destaquen els arranjaments de *Windy city*, *Harr* i l'Obertura del muntatge de *Calamity Jane* a West End.

5. ELS ACTORS

Alastair Brookshaw (Blo-Hy)

Alastair Brookshaw va estudiar història a la Universitat de Cambridge abans de matricular-se a la Mountview Academy of Theatre Arts.

Va debutar a West End fent de jove nazi al repartiment inicial de la versió de *Cabaret* que Rufus Norris va presentar al Lyric Theatre. Ha representat, entre altres, els següents papers: Perkins/suplent d'Eddie a *Blood Brothers*, al Phoenix Theatre; Príncep Jean-Pierre a *Through the Door*, als Trafalgar Studios; estranger ben plantat a *Mathilde*, al Gielgud Theatre; solista a *For the public good*, al Coliseum; observador a *Putting it Together*, al C Venues d'Edimburg; Jack a *Into the Woods*, al Cambridge Arts Theatre; Frederick a *The Pirates of Penzance*, al Minack Theatre.

Alastair també ha participat com a vocalista en un gran nombre de gravacions i bandes sonores de pel·lícules, com per exemple *Mamma Mia! La pel·lícula*, *Pirates del carib*, la gravació del repartiment de la reestrena de *Cabaret* a Londres, i la gravació del cinquantè aniversari de *West Side Story*.

Robin Colyer (Tip-Tap)

En Robin tot just acaba de representar el paper de Graham/altres a *Spend Spend Spend!*, al Watermill. Està encantat de formar part de *Hot Mikado* després d'haver debutat professionalment en el muntatge de 2006.

En Robin va estudiar a la Guilford School of Acting, on va graduar-se amb matrícula d'Honor en Interpretació. Va començar a aprendre a tocar el contrabaix amb sis anys després de decidir que el violí era massa 'tou', i posteriorment va estudiar jazz clàssic amb David Hayes i Tony Osborne. Ha actuat en alguns dels escenaris més importants del Regne Unit, amb espectacles com: *Two Brides and a Bloke* al Pizza on the Park; *White Christmas*, a l'Edinburgh Playhouse i el Wales Millennium Centre; *Dick Whittington* de Mark Ravenhill, al Barbican Theatre; *Time's Up* per a Ray Cooney a l'Yvonne Arnaud Theatre, el Festival Sam Wanamaker de l'any 2006 i el Shakespeare's Globe. És membre fundador de Indra's Web, una apassionant nova companyia que explora el treball col·laboratiu entre artistes de diferents disciplines. Des que va formar-se la companyia l'any 2007, en Robin ha estat coautor i actor de les peces originals *Worthy?*, al Spitz; *Wall to Wall*, al Canal Café Theatre, i *Le Corbusier*, a la Barbican Art Gallery.

Quan no actua, en Robin es guanya la vida ensenyant combat escènic. Actualment és professor titular a la British Academy of Dramatic Combat i ha donat classes en diverses escoles de teatre, com la Guilford School of Acting, el Royal Welsh College of Music and Drama, l'East 15 Acting School i l'Oxford School of Drama. A més a més, dirigeix els seus propis tallers i es dedica a compondre coreografies per a teatre. Practica kung fu, wing chu i esgrima, i sovint se'l pot veure en exhibicions de lluita d'espases al Shakespeare's Globe.

Neil Ditt (Dit-Sum)

En Neil va estudiar a la Guilford School of Acting, on va graduar-se amb el Premi del Director l'any 2002.

Just acaba de representar el paper de Brucie/director de banc a *Spend Spend Spend!* al **Watermill**. També fa poc que ha tornat de Viena, on va participar en la representació durant sis setmanes de tot un clàssic de Broadway dels anys seixanta, el musical */Do / Do*, a l'English Theatre de Viena. En Neil feia el paper de Michael.

West End: Von Hussler a *Mary Poppins* de Disney i Cameron Mackintosh, al Prince Edward Theatre. En aquest muntatge, en Neil també va fer el paper de Bert.

Altres: Perchick a *Fiddler on the roof*, gira pel Regne Unit i Irlanda; *Hot Mikado*, al Watermill Theatre, Newbury; Dr Forrest al repartiment original de *The railway children*, al Sevenoaks Playhouse; Jeffery Walters al muntatge estrena de *Time's up!*, a l'Yvonne Arnaud Theatre de Guilford, escrita i dirigida per Ray Cooney; Chief Ferret, magistrat i conductor de tren a *The wind in the willows*; Cobweb a *Somni d'una Nit d'estiu*; bandoler (suplent de Proteus) a *Els dos cavallers de Verona*, al High Society; Leonardo da Vinci a *L'últim sopar de Leonardo*, tres temporades a l'Open Air Theatre, al Regent's Park; soldat Dennis Garside a *D-Company*, soldat Müller a *Brigade Exchange* dins el cicle *Veus oblidades de la guerra* al Pleasance Theatre de Londres; Horst a *Bent*, al Rondo Theatre de Bath; client/swing a *Little shop of horrors*, al West Yorkshire Playhouse; swing a *Sunset Boulevard*, gira britànica; Clint a *Insomnia*; Midas Randolph a *Meet Mister Future*, al Festival Internacional de Teatre de Cardiff; Harry Lyton a *Over my shoulder*, al Teatre Royal de Windsor; Starkey a *Peter Pan*, al Cliffs Pavilion de Southend.

Televisió: Kevin Barton a *Cherished* (BBC)

Curtmetratges: Detectiu Seagle a *Lord of pain* (Rockutainment Films)

Gravacions: *Te Railway Children* (gravació del repartiment original)

El Neil està encantat de tornar al Watermill Theatre, on va passar un estiu fantàstic l'any 2006. Espera viure una altra meravellosa temporada i una gira espectacular.

Lee Drage (Len-Goo Man)

En Lee va estudiar a la Guilford School of Acting.

Entre els seus principals papers de teatre cal destacar: Bobby a *Saturday night* d'Stephen Sondheim, al Jermym Street Theatre, l'Arts Theatre i el Theatre Royal de Windsor; Raven i ensemble a *Cloude cuckooland*, a l'Onassis Project; policia/percussionista de bodhran i oficial de coberta a *A man of importance*, a la GSA; Pierrot a *Oh what a lovely war*, al Blackeyed Theatre; ensemble a *We did them our way*, per a Hereford Courtyard Productions; Zac Zackerman a *Serious money*, GSA; Frank a *The kitchen*, GSA; Scrooge a *Cançó de Nadal*, GSA; Lloyd Dallas a *Noises off!*, GSA; Yepikhodov a *L'Hort dels cirerers*, GSA; Leontes a *El conte d'hivern*, GSA; ensemble i suplent d'Orvin a *Orvin: Champion of champions*, NYMT amb Alan Ayckbourn; ensemble a *Oklahoma!*, NYMT.

Curtmetratges: Rich a *Fragments*, UCCA; Daniel a *Our Very Own England*, UCCA.

Georgina Field (Peep-BO)

La Georgina va formar-se a la Webber Douglas Academy.

Recentment se l'ha pogut veure representant el paper de Belinda a *Noises off* i el de Peep-Bo a *Hot Mikado*, al Queen's Theatre de Hornchurch. Està encantada de tornar al **Watermill** una altra temporada amb *Hot Mikado*.

Entre els seus papers més importants destaquen: Rum Baba i Mustafa Maltezer a *Ali Baba i els Quaranta lladres*, al Teatre Royal Margate; *Salad days*, al Greenwich Theatre; *Dick Whittington*, *Aladdin*, *Algú va volar sobre el niu del cucut* i *Sugar*, al Theatr Clwyd; *Nit de reis*, *Robin Hood and the babes in the wood*, *The good companions*, *A mad world my masters* i *Pal Joey*, al New Wolsey Theatre d'Ipswich; *La comèdia dels errors*, *Jack and the Beanstalk*, *Perfect pitch*, *El fantasma de l'òpera* (versió de Ken Hill), *Abigail's party*, *From a Jack to a king*, *Dick Whittington and his cool cool cat*, *Nit de reis*, *Noises off* i *Hot Mikado* al Queen's Theatre de Hornchurch;

Dick *Whittington and His Scally Cat*, *Rockin' Robin and the Babes of Halewood*, al Liverpool Eveyman; *Pal Jowy*, al Belgrade Theatre de Coventry; *Don Giovanni*, *Country*, *Good golly Miss Molly*, *Sleeping beauty*, al New Victoria Theatre d'Stoke; *Dinner with sol*, al White Bear Theatre; *Heart and soul*, al Chester Gateway; *In the midnight hour*, al York Theatre Royal; *Godspell*, a la Buxton Opera House; *Young apollo*, al Thorndike Theatre de Leatherhead.

La Georgina ha estat de gira per tot el Regne Unit, Europa i l'Extrem Orient. Entre les seves gires destaquen: *The blonde bombshells of 1943*, *Company*, *Chicago*, *Some like it hot*, *Great balls of fire*, *The Great Gatsby*, *Oliver Twist*, *Cançó de Nadal* i *Leader of the pack*.

Entre les seves aparicions a televisió destaca el seu paper de Katie a *Cat's eyes*, un programa de ciències de primària per a la BBC2, i de Debbie a *The Bill*.

Jeffrey Harmer (Ko-Ko)

En Jeffrey va formar-se a la Webber Douglas Academy.

Entre els seus principals papers de teatre destaquen: Ref a *Privates on parade*, al West Yorkshire Playhouse i al Birmingham Rep; Hastings a *Richard III*, al Ludlow Festival i al Northcott Theatre d'Exeter; Bill a la gira internacional de *Mamma mia!*; Ko-Ko a *Hot Mikado*, al **Watermill**; King Rat a *Jack and the beanstalk*, al Northcott Theatre d'Exeter, per a l'English Theatre de Viena; Mr. Willey a *Out of order*, Headingly a *Donkey's years*, DL a *Feelgood*, Duke Ferdinand a *Al vostre gust*, per a l'English Theatre de Frankfurt; *The rivals*, *The blue room* i *Cançó de Nadal*, al Swan Theatre de Worcester; narrador a *The Roy Orbison story*, gira britànica; Prospero a *Return to the Forbidden Planet*, a l'English Theatre de Frankfurt; Mercutio a *Romeu i Julieta*, al Sherman Theatre de Cardiff; Bottom a *Somni d'una Nit d'Estiu* al Liverpool Playhouse; Badger a *The Wind in the Willows*, al Liverpool Playhouse; Robert a *Stagestruck*, al Grand Theatre de Swansea; Ed a *The Story of Jude*, a l'Orange Tree de Richmond; Pembleton a *The Secret Diary of Samuel Pepys*, gira britànica; Mr. Peggotty a *David Copperfield*, gira mundial; Ned Moffat a *Little Women*, gira britànica; Horace a *The School for Wives*, al Torch Theatre de Milford Haven; Antipoulus a *La comèdia dels errors*, gira britànica; Billy Flynn a *Chicago*, a l'English Theatre de Frankfurt; John Forsythe a *The Forsythe saga*, gira britànica, i Alfredo Du Lac a *Eurydice*, a West End.

Entre les seves principals aparicions a televisió i cinema destaquen: Prince Andrew a *Diana her true story*; Her Luytnan a *Norbert Smith*, *Poirot*, *The Bill*, *Still Crazy* (Still Crazy Films), *Family affairs*, *The good sex guide* i *Westbeach*.

Julian Littman (Poo-Bah)

A West End, en Julian ha actuat entre d'altres a: *We will rock you*, *Jailhouse rock*, *125th street*, *Budgie*, *Hedwig and the angry inch*, *Pump foys and finettes*, *Pilgrim*, *Fire angel* i *Return to the forbidden planet*.

Els seus treballs més recents en teatre són: director musical a *Hot Mikado*, *Beadle a Sweeney Todd*, director musical a *The mummy's tomb*, director musical a *Nit de reis*, director musical a *Up on the Roof*, *Dromio de Siracusa* i director musical a *La comèdia dels errors*, *Pseudolus* a *A funny thing happened on the way to the forum* i *Loach/Danny* a *The gambler*, tots al *Queen's Theatre de Hornchurch*; director musical a *La ventafocs*, al *New Wolsey Theatre d'Ipswich*; *Vanity fair* per a la *Chicken Shed Theatre Company*; el pianista a *Laurel & Hardy*; *Bugs Moran* a *Time's up*, a l'*Yvonne Arnaud Theatre*; *Max Brod* a *Kafta's Dick*, al *Salisbury Playhouse*; *Jim* a *Pump boys and dinettes*, al *Hypermarket de Basingstoke*, on també va ser director musical.

Per a televisió, ha fet: *Holby city*, *Doctors*, *The Bill*, *Crocodile shoes*, *Juliet bravo*, *The sweeney*, *Baal*, *The Lenny Henry show*, *Hammer house of horror*, *Not the nine O'clock news*, entre moltes altres.

Per a cinema, ha participat en pel·lícules com: *Running scared*, *The life and death of Peter Sellers*, *Al's Lads*, *Mad about mambo*, *Evita*, *Dancing thru the dark*, *The American way* i *London boulevard*.

En Julian ha escrit cançons per a *Sheena Easton*, *Sister Sledge*, *Charlie Dore*, *Toto Coelo* i *Philip Bailey*. Ha tocat amb *Gerry Rafferty*, *Dexy's Midnight Runners*, *Pete Townshend* i la seva música ha aparegut a *Playing for keeps*, de *Miramax Pictures*, i *Lukas and protocol*, amb la participació estel·lar de *Goldie Hawn*. Recentment ha coproduït i arranjat el proper àlbum de *Charlie Dore*, que porta per títol *The Hula valley songbook*.

Karen Mann (Katisha)

La Karen va estudiar a la *Royal Scottish Academy of Music and Drama*.

Al **Watermill**, ha participat a *Spend Spend Spend!*, *Martin Guerre*, *Hot Mikado*, *Thieves Carnival*, *Tom Jones*, *Cabaret*, *El Màgic d'Oz*, *Irma la douce*, *Carmen*, *La Bella i la Bèstia*, *Gondoliers* (que va traslladar-se a l'Apolo del West End londinenc i va guanyar el Premi TMA al Millor Musical), *Piaf*, *Fiddler on the roof*, *Ten cents a dance*, *A Star danced* i *Sweeney Todd*, que també va traslladar-se al West End de Londres i amb la qual ser nominada als Premis Evening Standard, Olivier i Whatsonstage.com com a Millor Actriu de Musical.

Fora del **Watermill**, per a teatre ha realitzat: temporades al West Yorkshire Playhouse i al Birmingham Rep, amb la Kali Theatre Company, els Glasgow Citizens, la Cherub Theatre Company, el Theatre of Comedy, el Bubble Theatre i el Drill Hall. Ha aparegut en diversos muntatges de *Return to the forbidden planet*, fent el paper de l'agent científica Gloria, a West End, al Japó i a la gira britànica.

Per a televisió, la Karen va fer el paper de boja espanyola a la sèrie *My Family* (BBC) i era la Dona a *Death of a Salesman* (STV).

Melanie Marshall (Mikado)

La Melanie Marshall va obtenir una beca per a estudiar cant i piano al Royal College of Music. La seva tessitura engloba un gran nombre d'estils, des del jazz fins a l'òpera, del teatre musical al cabaret. Ha actuat i enregistrat peces tant a Gran Bretanya com a l'estranger amb prestigiosos directors com, per exemple, Sir Simon Rattle, Carl Davis, Libor Pešek, Trevor Pinnock i John Wilson, i orquestres com la Filharmònica de Liverpool, l'Orquestra Simfònica de Londres, la Royal Philharmonic i totes les orquestres de la BBC en els principals auditoris d'arreu del món.

A nivell de teatre, entre les seves aparicions destaquen: *Ghost* (taller), *South*, *Any which way*, *Porgy and Bess*, *Fame*, *Beatlemania*, *Simply heavenly*, *Carmen Jones*, *Kiss Me, Kate*, *Ain't Misbehavin'*, *Rent party*, *Soul Train*, *Barnum*, *The Tempest*, *3 Ms Behavin'*, *Show Boat*, *Divagate* i *The Fat lady sings* (amb Kit and the Widow). La Melanie també ha actuat dues vegades com a vocalista solista convidada amb la Rambert Dance Company a *Elsa Canesta* i *L'èveil*.

Òpera: *Porgy and Bess* (Glyndebourne), *Dido and Aeneas*, *Le grand macabre*.

Ràdio: *In Tune*, *Voices* (Radio 3); *Friday night is music night*, *A little night music*, *Finian's Rainbow*, *Cole Porter – Night and Day*, *Songs From the Shows* i la *Gala del 75è Aniversari de Sondheim* (Radio 2).

Gravacions: àlbums de repartiment de *Kiss Me, Kate, Ain't Misbehavin', Simply heavenly, Carmen Jones, Wonderful town, Porgy and bess*, i *Dido and Aeneas*. També va protagonitzar *Feel the spirit*, un cicle de cançons de set recitals espirituals escrits especialment per a ella per John Rutter, que van estrenar-se al Carnegie Hall.

Televisió i cinema: *Casualty, Songs of praise* i *The walker*.

Abiona Omonua (Yum-Yum)

L'Abiona fa poc que s'ha graduat a l'Arts Educational Schools de Londres.

Entre els papers més importants que va representar mentre encara era estudiant destaquen el de Queenie a *Wild party* i el de Trix a *The Drowsy Chaperone*.

Kit Orton (Pish-Tush)

En Kit va néixer al sud de Gal·les, i va formar-se al Royal Northern College of Music, on va estudiar òpera, i a la Royal Academy of Music, on va obtenir un diploma de postgrau en Teatre Musical i també va guanyar el Premi Cameron

Mackintosh al Talent Destacat. Entre els seus principals papers per a teatre destaquen els de Príncep de Rapunzel a *Into the woods*, *Home 1* a l'estrena alemanya de *Songs for a new world* i *Bill a ash*.

L'any 2008 va guanyar el títol de Jove Cantant de Teatre Gal·lès de l'Any.

Entre les seves principals aparicions a televisió/ràdio, destaquen: doblatges de nombrosos personatges de sèries i pel·lícules de dibuixos animats per a Siriol Animations, i personatge principal a l'episodi en directe/animat d'*Alicia al país de les meravelles*, per a HTV. Fa poc que acaba d'arribar de fer de cantant solista a bord del Queen Elizabeth 2 i el Queen Mary 2. Com a compositor, en Kit va participar en dos musicals al Nou Festival de Teatre Musical de Londres, ambdós molt aplaudits per la crítica. La seva primera col·laboració amb el lletrista/libretista Gareth Evans, *Dracula*,

amb la participació estel·lar de Michael McCarthy i John Barr, és encara un gran èxit supervendes al Dress Circle Shop de Londres. Un altre dels seus musicals, *My land's shore*, va estrenar-se a Cardiff l'agost de 2007. Ha actuat tres vegades al **Watermill** de Newbury, fent de Pish-Tush a *Hot Mikado*, d'Andre a *Martin Guerre* i de Matt/Agent de la propietat a *Spend Spend Spend!*.

Va debutar amb la pantomima a Stafford l'any 2007, i posteriorment va repetir al Bew Theatre de Wolsey l'any 2008.

Cassie Pearson (Pitti-Sing)

La Cassie va estudiar a l'Arts Educational Schools de Londres, on l'estiu de 2008 va obtenir la llicenciatura en Teatre Musical. Va començar a ballar de ben petita, amb només dos anys, i posteriorment va estudiar a la Royal Academy of Dance de Londres, on va assolir el nivell dos avançat de ballet clàssic. Durant la seva formació escolar va representar el paper principal de Cassie a *A chorus line*, a banda de participar en un gran nombre de produccions entre les quals destaquen *Once on this island* i *Jesus Christ superstar*, suplint a la protagonista en ambdós casos. Altres aparicions destacables són: *The Mikado*, *Tommy*, *Me and Juliet* i *Cider With Rosie*.

Dominic Tighe (Nanki-Poo)

En Dominic va formar-se a la Central School of Speech and Drama.

Entre les seves obres més destacades hi trobem: *The importance of being Earnest*, a l'Open Air Theatre de Regent's Park; *La feréstega domada* i *Nit de reis*, per a la qual va rebre una menció honorífica al Premi Charleson, Propeller/Old Vic; *Orvin*, a l'Stephen Joseph Theatre; *Oklahoma!*, NYMT/Peacock Theatre; *The dreaming*, NYMT/Linbury, ROH.

Algunes de les seves aparicions més importants a televisió i cinema són: *Hotel Babylon*, per a la BBC; *Footballer's wives*, a la ITV; *The donor*, per al Film Council del Regne Unit.

En Dominic ha publicat dos àlbums per a Universal Records amb la banda Blake, i va guanyar el 'Disc de l'Any' als Premis Classical BRIT de 2008.

6. THE WATERMILL THEATRE

El **Watermill Theatre** s'ha guanyat una merescuda reputació com un dels teatres regionals més apassionants de tota Gran Bretanya. Des d'aquest bonic teatre s'han creat obres venerades arreu el món. Cada any, el **Watermill** presenta una dotzena de nous muntatges, amb obres que van des de Shakespeare fins a musicals i clàssics o noves produccions. El **Watermill** està profundament compromès amb les gires, i de fet en realitza cada any tant a nivell local com nacional i internacional. L'aclamada producció de *Hot Mikado* estarà de gira fins la tardor de 2009.

Altres gires arriben fins a comunitats rurals, a teatres municipals i petits centres d'art.

El **Watermill** compta també amb un pròsper teatre juvenil per a actors de 6 a 21 anys, i desenvolupa un extensiu programa d'educació en col·laboració amb diverses organitzacions educatives i comunitàries i empreses locals. La producció del **Watermill Theatre** del *Sunset Boulevard* d'Andrew Lloyd Webber, dirigida per Craig Revel Horwood i sota la direcció musical de Sarah Travis, es va traslladar a West End el desembre de 2008.

El teatre té capacitat per a 220 persones en un sensacional molí reformat, a la vora del riu Lambourn. Temps enrere havia estat un molí de batanatge i esmerilament, un procés de la indústria de la llana mitjançant en el qual les peces de llana es baten i s'enfeltraven amb martells hidràulics de fusta. Més tard es va utilitzar com a molí de blat i, a principis del segle XX, es creu que es va fer servir per a la fabricació de paper setinat. Convertit en teatre a principis de la dècada dels seixanta, aquest extraordinari edifici fa que la visita sigui una experiència teatral realment íntima tant per als actors com per al públic.

7. LA PREMSA HA DIT:

L'equip guanyador de Craig Revel Horwood i Sarah Travis va presentar per primera vegada **Hot Mikado** (la versió actualitzada de l'èxit de **Gilbert i Sullivan** de 1885) l'any 2006.

I en aquest esperat retorn, la cosa promet encara més. La meravellosa atmosfera creada per Diego Pitarch, amb un senzill assortiment de mampares de fusta inspirades en el kabuki, s'apodera de tot el teatre. L'escenari està presidit per un piano (que té l'honor d'ésser tocat per la mateixa Travis), i el contrast de complicitat entre les delicioses referències a l'ambientació japonesa de **Gilbert i Sullivan** i als occidentals que representaven l'obra a l'Oest americà aporta una gran personalitat a la producció. Després d'un prelude japonès de serenitat ritualística, el teatre sencer espurneja quan l'elenc de catorze actors comença a dansar per l'auditori fins a apoderar-se de l'escenari com una tempesta de jazz.

La fabulosa il·luminació de Richard G Jones, una intel·ligent mescla d'escalfor i *kitsch*, fa que augmenti l'expectació. Rev Harwood té un do per a la invenció, i coreografia fins i tot els instruments en glorioses formacions a l'estil de Busby Berkley – i el repartiment sobrat de talent supera meravellosament bé el repte de tocar i caminar a la vegada.

La primera cançó, *A wand'ring minstrel I*, es transforma de cançoneta extravagant a un emocionant tema *11 o'clock* on participa tot el conjunt, dirigit pel sexi i descamisat Nanki-Poo, inspirat l'estètica samurai, interpretat per Dominic Tighe.

A continuació segueixen dues hores de diversió plenes de sensualitat, complicitat i rialles, conduïdes per Jeffrey Harmer i Karen Mann en els seus respectius papers de l'adorable i encotillat Koko i una Katisha vestida per a matar amb un minúscul kimono de color escarlata i mitges, hàbilment recolzats per l'afalagador Pooh-Bah de Julian Littman i el terriblement divertit i llegendari Mikado de Melanie Marshall.

I aquests apropaments intel·ligents i efectius envers la cultura japonesa continuen amb tres de les noietes més sexis de l'escola. La intensa i picant Yum-Yum interpretada per Abiona Omonua, flanquejada per Cassie Pearson en el paper de la rossa explosiva Pitti-Sing i Georgina Field intepretant a l'esbojarrada Peep-Bo s'esbatussen i criden escandalosament amb els seus sexis uniformes escolars. Perruques de colors llampants, mitjons de nena petita i flaixos de calces blanques sota faldilles minúscules que contrasten amb el gruixut cinturó dels kimonos evoquen les adolescents amb

vestits provocadors dels carrers més de moda de Tòquio. Pearson fa pujar la temperatura de l'auditori amb un vestit de gata cenyit a l'estil *Kill Bill* (tremola Uma Thurman!) tret directament d'un còmic *manga*, i més tard apareix amb uns pantalons minúsculs i un top ajustat amb tires de kimono.

El repartiment està ple de grans veus que acompanyen els sensacionals arranjaments de Sarah Travis. A *The sun and I*, Omonua aporta un toc a l'estil Shirley Bassey que encaixa perfectament amb l'exuberant tenor romàntic de Tighe, i el Pish Tush de Kit Orton és la cirereta del pastís. Un espectacle altament recomanable.

Judi Herman

Watsonstage (Newbury), 9 de setembre de 2009

NOTA: La següent crítica data de juliol de 2006, i fa referència a la representació original del muntatge al Watermill.

L'èxit de 1885 de **Gilbert** i **Sullivan** segueix demostrant la seva versatilitat, fent les delícies tant dels vells seguidors com dels nous fans en totes les seves variants, des dels decorats de l'aplaudida casa de camp anglesa dels anys trenta de Jonathan Miller fins a aquest exuberant muntatge ple de frescor amb música jazz, gospel i Motown. La producció va representar-se per primera vegada a Washington durant l'any del centenari (1985) tot i que estava inspirada en un **Hot Mikado** dels anys trenta ja desaparegut, amb un elenc format íntegrament per actors de color.

Benvinguts als alegres carrers del poble de Titipu – on l'accessori de disseny preferit és un instrument musical i on cap dels talentosos ciutadans no camina si pot ballar claqué o dansar.

Des del moment que els 14 artistes envaeixen l'elegant evocació del Teatre Kabuki creada pel l'escenògraf Diego Pitarch (fins i tot seient damunt del piano entre les mampares de fusta) l'atmosfera es torna tan embriagadora com la d'un concert de rock. La fabulosa il·luminació de Richard G. Jones, una intel·ligent mescla d'escalfor i kitsch, fa que augmenti l'entusiasme. I les tres noietes, encapçalades per l'encantadora Yum-Yum de Nicola Hughes, es contorsionen amb una deliciosa harmonia, fent que la Britney Spears al seu costat resulti insulsa i avorrida. Amb els seus sexis uniformes escolars, túniques minúscules i mitjons de nena petita, en realitat

són la viva imatge de les adolescents amb vestits provocadors dels carrers més de moda de Tòquio.

I certament, el director Craig Revel Horwood aconsegueix acomplir meravellosament el seu declarat intent de mantenir la sensació de modernitat i actualitat, amb influències que van des dels còmics manga fins a Urban Prince. La seva emocionant coreografia s'inspira en el bee bop i Busby Berkeley, amb tots els instruments corresponents.

Tot i així, no es tracta d'un concert de rock, sinó d'una sofisticada faula sobre festeig i educació. I feliçment, incorporant a la perfecció unes quantes actualitzacions molt ben aconseguides al llibret i els textos, la història, els personatges i la subtileza sobreviuen triomfalment a l'alegre jazz i soul que conforma la música.

Gràcies al perfecte equilibri sonor de Gary Dixon, les lletres incisives no han de competir amb els sensacionals arranjaments de Sarah Travis –una continuació a l'alçada de la seva feina a *Sweeney Todd*, guanyadora d'un Premi Tony. Està visiblement entusiasmada amb el fet treballar amb un repartiment més gran, i amb l'oportunitat d'aparèixer damunt de l'escenari tocant el piano.

L'adorable i encotillat Ko-Ko de Jeffrey Harmer recorda a Mr. Toad, el ros i descamisat Nanki-Poo d'Andrew Alexander és un ídol del pop que faria xisclar d'emoció a qualsevol adolescent, i el Poo-Bah x'Ian Conningham el típic vividor de totes les èpoques. Després d'intèrpretar a la descarada i sexi Mrs. Lovett, Karen Mann dona vida a una Katisha inesperadament amable, que només busca – i troba – amor. El Mikado de Junix Inocian està a l'alçada de la seva entrada triomfal, el Pish-Tush de Kit Orton, guanyador del Premi Welsh, la increïblement flexible Pitti-Sing de Heln Power i tota la resta d'artistes converteixen la vetllada en una experiència inoblidable que farà les delícies de tots els públics.

Judi Herman

El **Teatre Watermill** ha rebut fantàstiques valoracions de la crítica des que va iniciar la seva associació creativa amb el membre del jurat de *Strictly come dancing* i director teatral Craig Revel Horwood, i no costa gaire esbrinar per què. A banda de ser un mestre de la coreografia, en Craig té un gran ull per les idees intel·ligents i un toc sublim que la majoria dels directors de teatre musical es moririen per tenir.

Hot Mikado és la quarta producció de Horwood per al **Watermill** i, amb un estil més característic del director John Doyle, Horwood ha tornat a optar per la fórmula actor/músic en aquesta versió picant i plena de jazz de l'encantadora òpera de **Gilbert & Sullivan** *The Mikado*.

Ambientat al Japó, l'espectacle és conduït pel personatge Nanki-Poo, que ha escapat de les urpes de Katisha, la seva promesa més gran que ell, per seguir el que li dicta el cor i casar-se amb la dona que realment estima, la Yum-Yum. La Yum-Yum està promesa amb el Botxí de l'Emperador Ko-Ko, en contra de la seva voluntat. El que ens espera a continuació és una vetllada plena d'enginy i ritme contagiós de pura delícia de teatre musical, on, evidentment, com sol passar sempre... l'amor triomfa per damunt de tot.

A partir del moment en què escoltem la primera nota musical fins que sona el darrer gong, l'energia dels actors és sensacional i veure'ls tocar diversos instruments, cantar, ballar i actuar alhora em va fer sentir esgotat només de veure'ls.

A dir veritat no hi ha cap membre que no estigui a l'altura en aquest conjunt de 15 que interpreten els arranjaments musicals de la Sarah Travis amb veritable gràcia i estil. També és digne d'esment la feina de l'enginyer de so, que va ambientar l'espectacle a la perfecció trobant l'equilibri perfecte entre els instruments en directe i les veus, de manera que fins el clarinet més subtil es podia distingir clarament entre el so més estrident de la percussió.

La direcció de Horwood està molt aconseguida i no manca mai de ritme ni d'idees. Combina intel·ligentment les actualitzacions més modernes amb el text i alguns gestos autoreferencials envers la seva feina amb què es guanya la vida com a membre del jurat de *Strictly come dancing*, juntament amb referències post-modernes a pel·lícules com *Kill Bill*. Aquestes noves aportacions ajuden a fer més accessible aquesta reedició a tanta gent com sigui possible, amb la inestimable col·laboració de la meravellosament simple però alhora extraordinària ambientació amb cabanes a l'estil Kabuki i el vestuari retro amb influències Manga dissenyat per Diego Pitarch. Richard G. Jones ha tirat la casa per la finestra amb el seu muntatge de llums, que mai no perd força respecte de l'acció, sinó que la revesteix amb un llenguatge propi realment teatral.

Jeffrey Harmer està enorme en el paper de Ko-Ko, interactuant amb el públic d'una manera que molts còmics ni tan sols poden arribar a somiar, però on realment es troba a sí mateix és quan canta, en especial a *I've got a little list*. Karen Mann en el paper de

Katisha també està encantadora durant tota la representació, i la seva química amb Harmer és perfecta.

També són destacables les interpretacions de Georgina Field (Peep-Bo), Abiona Omonua (Yum-Yum) i Cassie Pearson (Pitti-Sing), sobretot aquesta última, que fascina el públic sota els focus mentre canta la cançó amb base gospel *The hour of gladness*, deixant el llistó realment alt.

Podria continuar elogiant a cadascun d'ells tota la nit, ja que aquesta producció ho té tot: actors fantàstics, una gran música, una direcció sublim... però si no em creieu, compreu l'entrada i correu a veure-la!

És sens dubte el millor muntatge que he pogut veure aquest any! Aquest **Mikado** és tan calent que treu fum!

John Roberts

Whatsonstage (Gira Salford), 7 d'octubre de 2009